

РЕШЕНИЕ

№ 5445

гр. София, 15.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 16.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11933** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. К. К., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на Р.Гърция, чрез адв. И. Т. срещу ЗППАМ № 21-4332-006301/05.11.2021 г. на младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която му се налага принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП - "прекръпяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС), представляващо лек автомобил "А.", модел „А3", за срок от 6 месеца и са отнети 2 бр.рег.табели с номера СВ3251РВ и СРМПС №[ЕИК], част втора.

В жалбата се твърди, че процесната заповед е незаконосъобразна и издадена в нарушение на процесуалните правила.

Ответникът - младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР-Н. Й. Е., чрез юрк. П. оспорва жалбата, като неоснователна, счита заповедта за издадена от компетентен орган, съдържаща ясни мотиви и в законоустановената форма.

СГП-редовно уведомена за възможността да встъпи в производството, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

По допустимостта на жалбата съдът констатира следното:

Съгласно чл. 172, ал. 5, обжалването на ПАМ от вида на процесната (чл. 171, т. 2а от ЗДвП), се извършва по реда на АПК, като кодексът дава възможност за оспорване на индивидуалните административни актове относно тяхната законосъобразност, както по административен, така и по съдебен ред. В случая, оспорената заповед (лист 9) е връчена на жалбоподателя на 05.11.2021 г., видно от направеното върху заповедта нарочно отбелязване. От своя страна, жалбата (лист 5) е подадена до съда на 18.11.2021 г. или в рамките на законоустановения срок. Освен това, жалбата е подадена и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът като съобрази фактите и събраните по делото доказателства, относно оспореният административен акт предмет на съдебен контрол, от фактическа страна установи следното:

Съдът установи, че административният орган е изпратил цялата административна преписка приложена по делото.

Установено е, че 05.11.2021 г., около 03:00 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], жалбоподателят е управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка „А.“, модел „А3“, с регистрационен № СВ3251РВ, рама № WAUBFGFF9F1123503 с концентрация на алкохол в кръвта си над 1.2 на хиляда, а именно – 1,42 на хиляда, като водача е изпробван с техн. средство, поради което му е бил съставен АУАН с бл. № 220393/05.11.2021г., а впоследствие издадена и оспорената ПАМ.

На жалбоподателя е издаден талон за изследване с № 077461/05.11.2021г., / л. 10/.

Установена е концентрация на алкохол в кръвта а именно - 1,46 на хиляда, по надлежния ред, съгласно Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието (обн., ДВ, бр. 61 от 28.07.2017 г., в сила от 29.09.2017 г., изм. и доп. ДВ, бр. 81 от 02.10.2018 г.), с протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта Лаб. № 7482/08.11.2021 г. на болница „В. академия“ – ВМА/л.12-14/.

В хода на съдебното производство е установено, че жалбоподателя е студент по медицина и към момента на деянието живее в [населено място].

По делото допълнително е представено и прието протокол от с.з. на СРС по НОХД № 17008/2021г., НО, 21 състав, с който е одобрено споразумение по делото и е прекратено наказателното производство.

Спор по фактите няма, оспорва се нарушение на процесуалните правила, а именно

нарушено право на защита, поради незнание от страна на жалбоподателя на български език.

От правна страна следва да се отбележи следното:

Принудителните административни мерки (ПАМ) са актове на държавно управление от категорията индивидуални административни актове и следва да бъдат подчинени на принципа на законност по отношение на издаването и изпълнението им. Материалноправните предпоставки, с които се предвиждат такива мерки подлежат на стриктно и ограничително тълкуване, т.к. с прилагането им се засяга директно правната сфера на адресата. Именно поради своя рестриктивен характер е недопустимо да бъде разширяван предметния им обхват и приложно поле.

Принудителните административни мерки /ПАМ/ по смисъла на чл. 22 от ЗАНН целят предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. Съгласно чл. 23 от ЗАНН, случаите, когато могат да се налагат ПАМ, техния вид, органите, които ги прилагат и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване, се уреждат в съответния закон или указ.

А според чл. 171, ал. 1 от ЗДвП, ПАМ се прилагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

Според разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т. 2а от с.з. се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са приложени заповеди / л. 19-21/ от които е видно, че ответника младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР-Н. Й. Е. е упълномощен да издава такава ПАМ, поради което съдът приема, че ПАМ е издадена от компетентен орган.

С посочената като правно основание за прилагане на процесната ПАМ разпоредба на чл. 171, т. 2а, буква „б“ ЗДвП е предвидено, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат ПАМ - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година;

В съдебното производство В. К. не ангажира каквито и да са доказателства, които да оборт констатациите и законосъобразността на процесната ПАМ.

В хода на делото беше доказано /чл. 170, ал. 1 АПК/ изпълнението на законовите изисквания при налагане на ПАМ, както и че същата е издадена от материално и териториално компетентен орган, съобразно приложените заповеди.

Съдът намира, че ответникът доказва по несъмнен начин наличието на основанията за прилагане на оспорената принудителна административна мярка. От страна на жалбоподателя не бе опровергано по пътя на пълното насрещно доказване твърдението на ответника. Действията на жалбоподателя не установяват наличието на нарушено право на защита и нарушение на процесуалните правила. В. К. е изпълнил предписанията на полицейските органи, дал е кръв за изследване, бил е наясно с деянието което е извършил и се е възползвал от правото си на защита в пълен обем.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на закона- осигуряване на безопасността на движението по пътищата, с цел опазване живота и здравето на участниците в движението, като се осуети възможността на дееца да извърши други нарушения на правилата на Закона за движението по пътищата.

По изложените съображения, съдът приема, че оспорената заповед е законосъобразна и не са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1-5 вкл. от АПК, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора право на разноски в настоящото производство има ответника и същите следва да се присъдят в размер на 100, 00 лева на основание чл. 25 от Наредба за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. К., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на Р.Гърция, чрез адв. И. Т. срещу ЗППАМ № 21-4332-006301/05.11.2021 г. на младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която му се налага принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП - "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС), представляващо лек автомобил "А.", модел „А3", за срок от 6 месеца и са отнети 2 бр.рег.табели с номера СВ3251РВ и СРМПС №[ЕИК], част втора.

ОСЪЖДА В. К. К., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на Р.Гърция, със съдебен адрес: [населено място], [улица], №16, да плати в полза на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100, 00 /сто/ лева.

На основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: